ಕೃಷಿ ಮುನ್ನಡೆ ೪ (೧-೪) ೧೯೯೦

ಅಲ್ಪ ಮಳೆಯ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನ ಪರ್ಯಾಯ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳು

ಡಾ|| ಸಿ. ಜೆ. ಇಟ್ನಾಳ, ಮುಖ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿ (ಒಣ ಬೇಸಾಯ),
ಪ್ರಾ. ಸಂ. ಕೇಂದ್ರ, ಬಿಜಾಪುರ.

ಅಲ್ಪ ಮಳೆ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೈತರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಂದರೆ, ೧) ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದ ಹೆಕ್ಟೇರುವಾರು ಬೆಳೆಗಳ ಇಳುವರಿ ಹಾಗೂ ೨) ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಸ್ಥಿರತೆ. ಬೆಳೆಗಳ ಇಳುವರಿ ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ಆದರೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿರತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಮಳೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅಕಾಲಿಕ, ಅನಿಶ್ಚಿತ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಪ ಮಳೆಯಿಂದಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವದು ತುಂಬಾ ದುಸ್ತರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ಆಹಾರ, ಉರುವಲು, ಇಮಾರತು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಗೂ ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಮೇವಿನ ಕೊರತೆ-ಗಳಿಂದಾಗಿ, ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರೈತಾಪಿ ಜನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಭೂ ಸವಕಳಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದೇ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಬಹುದು. ಇಂಥ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವದರಿಂದ ಏನೂ ಲಾಭವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಮಳೆಯನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಿರುವದರಿಂದ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಂತಹ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಪಡೆಯಲು ಹಲವಾರು ಬದಲಿ ಅಥವಾ ಪರ್ಯಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು ಬಲು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜಮೀನುಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣದ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅನುಸಾರ ಕೆಲವೊಂದು ಬದಲಿ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಕಳೆದ ೮-೧೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ, ವಿಜಾಪೂರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಲಿದೆ. ಜಮೀನಿನ ಬದಲಿ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಜಮೀನುಗಳ ಬದಲಿ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳು :

ಜಮೀನುಗಳ ಬದಲಿ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬಹುದಾದ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾದ ಬದಲಿ ಪದ್ಧತಿಗಳೆಂದು ವರ್ಗೀ

ಕರಿಸಬಹುದು. ಇಂತಹ ಬದಲಿ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ೧) ಭೂಮಿಯ ವರ್ಗೀಕರಣ ೨) ಹವಾಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ೩) ರೈತನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಪೂರೈಕೆ ೪) ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರ ೫) ಇನ್ನಿತರ ಪೂರೈಕೆ ಹಾಗೂ ಬೇಡಿಕೆಗಳು. ಯಾವುದೇ ಜಮೀನುಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸುವದು ಸೂಕ್ತ. ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವ ಗಿರುವ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಅರಣ್ಯ, ಕೃಷಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಅರಣ್ಯ-ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಕೃಷಿ-ಅರಣ್ಯ-ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಅರಣ್ಯ-ಮೇವು, ಅರಣ್ಯ-ತೋಟಗಾರಿಕೆ-ಮೇವು ಹಾಗೂ ತೋಟಗಾರಿಕೆ-ಮೇವು ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದು. ಕೃಷಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕಂದಕ ಮತ್ತು ಕೊರಕಲು ಜಮೀನು ಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪು ಅರಣ್ಯ, ಮೇವಿನ ಬೆಳೆ ಬೇಸಾಯ, ಅರಣ್ಯ-ಮೇವು ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿತರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದು.

ಕೃಷಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಿ ಭೂ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳು :

ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಬದಲಿ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನು ಸರಿಸಬಹುದು.

೧) ಕೃಷಿ ಅರಣ್ಯ
೨) ಕೃಷಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆ
೩) ಅರಣ್ಯ-ತೋಟಗಾರಿಕೆ
೪) ಅರಣ್ಯ ಬೆಳೆ-ಮೇವು ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿ
೫) ಅರಣ್ಯ-ತೋಟಗಾರಿಕೆ-ಮೇವು ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿ
೬) ತೋಟಗಾರಿಕೆ-ಮೇವು ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿ
೭) ಕೃಷಿ-ಅರಣ್ಯ-ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಪದ್ಧತಿ

ಕೃಷಿ ಅರಣ್ಯ :

ಕೃಷಿ ಅರಣ್ಯ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಇಳುಕಲಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಮಪಾತಳಿ ರೇಖೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದುದು. ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ, ಆಳವಾಗಿ ಬೇರು ಬಿಡುವ, ಕಡಿಮೆ ನೆರಳು ಮಾಡುವ, ದ್ವಿದಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹಾಗೂ ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಒಡ್ಡುವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಅಳವಡಿಸಬಹುದು. ದ್ವಿದಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮತ್ತು ಕಟಾವಿನ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರುವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಪದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ದ್ವಿದಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಮೇವು, ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಆಹಾರ, ಉರುವಲು ಹಾಗೂ ಇಮಾರತು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಪೂರೈಕೆಯನ್ನು ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಪೂರೈಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಳುಕಲಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಮಪಾತಳಿ ರೇಖೆಗುಂಟ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವದರಿಂದ ಭೂ ಸವಕಳಿ ಹಾಗೂ ಮಳೆ ನೀರು ಪೋಲಾಗುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವದಾದರೆ ದೂರಿನ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಇಳಕಲಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ೫೦ ರಿಂದ ೬೦ ಮೀಟರ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವದು ಸೂಕ್ತ. ಈ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸ ಬಹುದಾದ ಕೆಲವೊಂದು ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳೆಂದರೆ, ಸೂಬಾಬುಲ್, ಸರ್ವೆಮರ, ಬೇವು, ಅರೆಬೇವು, ಅಂಜನ್, ಬಾಗೆ, ಸಿಸಮ್, ಕಾಚು, ಸಿಲ್ವರ್‌ಓಕ್, ಬಂಗಾಲಿ ಜಾಲಿ, ಸಾಗವಾನಿ ಹಾಗೂ ನೀಲಗಿರಿ. ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳಿಂದ

ಮೊದಲಿನ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುವದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಂದಾಗುವ ನೆರಳು ಹಾಗೂ ಬೇರುಗಳ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯಗಿಡಗಳ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಸವರುತ್ತಿರಬೇಕು. ಬೇರುಗಳನ್ನು ಕಂದಕ ಹೊಡೆದು ಪಸರಿಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ದ್ವಿದಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮತ್ತು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕೆಲವೊಂದು ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ- ಸೂಬಾಬುಲ್, ಸ್ಟಾಯಿಲೋರ್ಯಾಂಥಸ್, ಡೆಸ್ಮಾಂಮಂತಸ್ ಹಾಗೂ ಡೆಸ್ಮೋಡಿಯಮ್ ಪ್ರಭೇಧಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಇಳುಕಲಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಮಪಾತಳಿ ರೇಖೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ೧೦ ರಿಂದ ೧೫ ಮೀಟರುಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು, ಈ ಬೆಳೆಗಳ ಮಧ್ಯದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಅಥವಾ ಆಯಾ ಹಂಗಾಮಿನ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಮೇವು ಮತ್ತು ಉರವಲು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಪಡೆಯುವದಲ್ಲದೇ, ಭೂ ಸವಕಳಿ ಹಾಗೂ ಮಳೆ ನೀರು ಪೋಲಾಗುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಮೇವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಕಟಾವು ಮಾಡಿದ ಹಸಿರೆಲೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಆಚ್ಛಾದನೆಯಂತೆ ಹರಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಭೂ ತೇವಾಂಶವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಭೂ ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರತಿ ೨೧/೨ ಅಥವಾ ೩ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಈ ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳ ಕಟಾವು ಮಾಡಬಹುದು. ಕಟಾವನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ೨೫-೩೦ ಸೆಂ. ಮೀ. ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ವಾರ್ಷಿಕ ಅಥವಾ ಬೆಳೆ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಯ ಕಟಾವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಮರೆಯಬಾರದು. ಇಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಪಡೆದ ಸಂಶೋಧನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೋಷ್ಟಕ ೧ ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಕೃಷಿ-ಅರಣ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ವರಮಾನ, ಹಂಗಾಮಿನ ಬೆಳೆ ಹಿಂಗಾರಿ ಜೋಳಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಳೆ ಆಗದ ಇರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (೧೯೮೦-೮೧), ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆಯಿಂದ ಯಾವದೇ ಆದಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ರೂಪಾಯಿ ೪೫೪ ರಿಂದ ರೂಪಾಯಿ ೧೯೩೮ ವರೆಗೆ ಆದಾಯ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಕೋಷ್ಟಕ ೧ ರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಕೋಷ್ಟಕ – ೧ : ಹಿಂಗಾರಿ ಜೋಳ ಮತ್ತು ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ನಿವ್ವಳ ಆದಾಯ (ರೂ. ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ).

ವರ್ಷ	ಮೇವಿನ ಬೆಳೆ			ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳ ಬಿತ್ತನೆ ಅಂತರ (ಮೀ.)			ಹಿಂಗಾರಿ ಜೋಳ ಮಾತ್ರ
	ಸೂಬಾಬುಲ್	ಚೊಗಚೆ	ಹುಲ್ಲು	೪.೦೫	೮.೧೦	೧೨.೧೫	
೧೯೭೯-೮೦	೭೬೯೧	೭೨೩೮	೫೯೯೨	೭೦೩೪	೭೦೬೯	೬೮೧೯	೫೭೯೪
೧೯೮೦-೮೧	೧೪೯೭	೧೯೩೮	೪೫೪	೧೬೧೩	೧೧೨೧	೧೧೫೫	...
೧೯೮೧-೮೨	೩೮೯೫	೩೫೮೦	೩೪೦೧	೩೫೬೦	೩೪೪೦	೩೮೭೬	೩೨೮೬
೧೯೮೨-೮೩	೫೨೫೩	೫೩೦೧	೪೯೧೨	೫೦೮೧	೫೦೮೬	೫೮೮೮	೫೯೪೦
ಸರಾಸರಿ	೪೫೮೪	೪೫೧೪	೩೬೯೦	೪೩೨೨	೪೧೭೯	೪೪೩೫	೩೫೩೮,

ಆಧಾರ : ಡಾ. ಸಿ.ಜಿ.ಇಟ್ನಾಳ, ಡಾ|| ಎಲ್.ವಿ. ದೀಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಡಾ|| ಎಸ್.ವಿ.ಪಾಟೀಲ, ೧೯೮೫ ಉತ್ತರ ಒಣ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಅರಣ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು (ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ)

ಕೃಷಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆ :

ಅಲ್ಪ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂಥ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳಾದ ಬೋರೆ ಹಣ್ಣು, ಪೇರಲ, ದಾಳಿಂಬೆ, ಸೀತಾಫಲ, ನೆಲ್ಲಿ, ನೇರಳೆ, ಬಳುವಲು ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕು ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳ ನಡುವಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಅಥವಾ ಹಂಗಾಮಿನ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೊಂಡಗಳಿಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಭಾವಿಗಳಿಂದಾಗಲೀ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಜಲಾನಯನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲಾದ ಬಂದಾರುಗಳಿಂದ ಕೂಡ ನೀರುಣಿಸಿದರೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವುಂಟು. ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ರಿಂಗ್ ಪ್ರಕಾರದ ಸಮಪಾತಳಿಯ ಒಡ್ಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವದರಿಂದ, ಬದುಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದ ಶೇಕಡ ೨೫ ರಷ್ಟು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೇವಾಂಶ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಹೆಚ್ಚಿನ ತೇವಾಂಶವಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಾಣಿದ ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬಹುದು. ಇನ್ನುಳಿದ ಶೇ. ೭೫ ರಷ್ಟು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಯಾವದೇ ಹಂಗಾಮಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇಂತ ಪರ್ಯಾಯ ಭೂ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಡು ಬರುವ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದಲ್ಲದೇ, ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಕೋಷ್ಟಕ ೨ ರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡ ಮರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಬೆಳೆಯಬಹುದು, ಇದಲ್ಲದೇ ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಅಂತರ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಸಹ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ, ಪ್ರಭುನಗರ (ಧಾರವಾಡ)ದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪರ್ಯಾಯ ಭೂ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಕಳೆದ ೮–೧೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದಿದೆ. ಉತ್ತೇಜನಕಾರಿ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ದೊರೆತಿವೆ.

ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೊಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿದ ನೀರನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಇಳುವರಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸದು ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಕೋಷ್ಟಕ ೨ರಿಂದ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕೋಷ್ಟಕ–೨ : **ಕೃಷಿ–ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಪರ್ಯಾಯ ಭೂ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಪಡೆದ ಇಳುವರಿ ಮತ್ತು ಆದಾಯ.**

ಅ. ನಂ.	ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿ	ಇಳುವರಿ ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ		ಒಟ್ಟು ಆದಾಯ ರೂ. ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ	
		ನೀರಾವರಿ*	ಮಳೆಯಾಶ್ರಿತ	ನೀರಾವರಿ	ಮಳೆಯಾಶ್ರಿತ
೧	೨	೩	೪	೫	೬
೧	ಬೋರೆ ಹಣ್ಣು (ಗೋವಾ) (ಮೂರನೆ ವರ್ಷದ ಬೆಳೆ)	೫೨.೩೬	೩೨.೬೫	೨೬೧೮೦	೧೬೩೨೫
೨	ಅಂಜೂರು (ಪೂನಾ ರೆಡ್) (ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದ ಬೆಳೆ)	೧೩.೪೧	೯.೪೬	೮೦೪೬	೫೬೭೬
೩	ಪೇರಲ (ಸರದಾರ) (೩ನೇ ವರ್ಷದ ಬೆಳೆ)	೨೭.೭೨	೧೨.೪೫	೫೫೪೪	೨೪೯೦

೧	೨	೩	೪	೫	೬
೪	ಉದ್ದು - ಹಿಂಗಾರಿ ಜೋಳ	೧೯.೪೫ (೪೬.೩೦)	೧೦.೦೦ (೧೮.೫೨)	೫೫೫೬	೨೭೭೭
೫	ಹಿಂಗಾರಿ ಜೋಳ	೧೭.೪೧ (೩೭.೦೪)	೧೧.೧೧ (೨೩.೧೫)	೪೯೦೭	೩೧೨೫

* ಕ್ಷೇತ್ರ ಹೊಂಡದಿಂದ ಎರಡು ಸಲ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.

ವಿ. ಸೂ. ಕಂಸಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಜೋಳದ ಮೇವಿನ ತೂಕವಾಗಿದೆ.

ಆಧಾರ : ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ ೧೯೮೯-೯೦ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ, ವಿಜಾಪೂರ.

ಭೂಮಿ ಫಲವತ್ತತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಪರ್ಯಾಯ ಪದ್ಧತಿ

ಕಡಿಮೆ ಆಳವಿರತಕ್ಕ ಕಪ್ಪು ಮಣ್ಣು ಹಾಗೂ ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣು ಜಮೀನುಗಳ ಫಲವತ್ತತೆ ಹಾಗೂ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದು. ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾವಯುವ ಅಥವಾ ನೀರವಯುವ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳುಂಟು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಗೋಸ್ಕರ ದ್ವಿದಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ, ಬೇಗನೆ ಬೆಳೆಯುವ ಹಾಗೂ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹರಡುವ ಕೆಲವೊಂದು ಮೇವಿನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಟೈಲೊ-ಸ್ಯಾಂಥಸ್, ಸಿರ್‍ಯಾಟ್ರೊ, ಡಸ್ಮಾಂತಸ್ ಹಾಗೂ ಡೆಸ್ಮೋಡಿಯಮ್, ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳು. ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ೨-೩ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬೆಳೆದು, ತದನಂತರ ವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವದು ಲಾಭದಾಯಕವೆಂದು ಹೈದ್ರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಅಲ್ಪ ಮಳೆ ಬೇಸಾಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ (ಕೋಷ್ಟಕ-೩). ಭೂಮಿಯ ಇಂಗಾಲಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಹಾಗೂ ದೊರಕತಕ್ಕ ಸಾರಜನಕ ಪ್ರಮಾಣ ಇಂಥ ಪರ್ಯಾಯ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ-೩. ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಯಿಂದಾಗಿ ಭೂ ಫಲವತ್ತತೆಯಲ್ಲಾದ ಪರಿಣಾಮ

ಉಪಚಾರ (ವರ್ಷ) ೧ ೨ ೩ ೪		೪ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಜೋಳದ ಬೆಳೆ		೪ ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಜೋಳದ ಬೆಳೆ	
		ಸಾವಯುವ ಇಂಗಾಲು (ಶೇ)	ಸಿಗುವ ಸಾರಜನಕ (ಕಿಜಿ: ಹೆ)	ಸಾವಯುವ ಇಂಗಾಲು (ಶೇ)	ಸಿಗುವ ಸಾರಜನಕ (ಕಿಜಿ ಹೆ)
೧	ಹರಳು-ಜೋಳ-ಹರಳು-ಜೋಳ	೦.೭೨	೧೦೯.೮	—	೮೧.೫
೨	ಹರಳು-ಜೋಳ-ಸ್ಟೈಲೊ-ಜೋಳ	೦.೩೧	೧೦೨.೯	—	೯೭.೨
೩	ಹರಳು-ಸ್ಟೈಲೊ-ಸ್ಟೈಲೊ-ಜೋಳ	೦.೭೨	೧೭೫.೪	—	೯೮.೩
೪	ಜೋಳ-ಸ್ಟೈಲೊ-ಸ್ಟೈಲೊ-ಜೋಳ	೦.೩೫	೧೪೧.೧	—	೧೦೬.೬
೫	ಸ್ಟೈಲೊ-ಹರಳು-ಸ್ಟೈಲೊ-ಜೋಳ	೦.೨೫	೧೩೫.೭	—	೧೮೦.೪

೬	ಪಡಭೂಮಿ–ಪಡಭೂಮಿ–ಸ್ಟೈಲೊ–ಜೋಳ	೦.೨೮	೯೦.೯	—	೭೩.೬
೭	ಪಡಭೂಮಿ–ಸ್ಟೈಲೊ–ಸ್ಟೈಲೊ–ಜೋಳ	೦.೨೫	೯೭.೨	—	೭೦.೮
೮	ಹರಳು–ಜೋಳ–ಪಡಭೂಮಿ–ಜೋಳ	೦.೨೧	೧೦೫.೨	—	೮೧.೮
೯	ಹರಳು–ಪಡಭೂಮಿ–ಪಡಭೂಮಿ–ಜೋಳ	೦.೧೫	೮೭.೭	—	೬೩.೦
೧೦	ಸ್ಟೈಲೊ-ಸ್ಟೈಲೊ–ಸ್ಟೈಲೊ-ಸ್ಟೈಲೊ	೦.೫೬	೧೪೪.೭	—	೧೦೬.೧

ಆಧಾರ : ಕೊರವಾರ್, ಜಿ. ಆರ್. ೧೯೮೪, ಎ. ಆಯ್. ಸಿ. ಆರ್. ಪಿ. ಡಿ. ಎ. ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ, ಕ್ರೀಡಾ, ಹೈದ್ರಾಬಾದ ೧೯೮೩–೮೪.

ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯ ಭೂ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳು

ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ತೇವಾಂಶದ ಕೊರತೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಅಥವಾ ಯಾವದೇ ಹಂಗಾಮಿನ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಲಾರದು. ಈ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಸವಕಳಿ, ಭೂ ಸವಕಳಿ ತಡೆಯಲು, ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ತೇವಾಂಶ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಭೌತಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಇಂತ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಸಾರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿದೆ. ಸೂಕ್ತವೆನಿಸುವ ಭೂಸಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು, ಹಣ್ಣಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು, ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಮಿಶ್ರಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಮಿಶ್ರ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳ ಬೇಸಾಯ ಈ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿದ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಮಣ್ಣಿನ ಆಳದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೀಳತಕ್ಕ ಮಳೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬಹುವಾರ್ಷಿಕ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಜಾಲಿ, ಕಾಚು, ನೀಲಗಿರಿ, ಸರ್ವೆಮರ, ಸಿಸಮ್, ಬಾರಿ, ಸೂಬಾಬುಲ್, ಅಂಜನ್, ಸಿಲ್ವರ್‌ಓಕ್, ಬೇವು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟೈಲೊಸ್ಯಾಂಥಸ್ ಹೈಮ್ಯಾಟಾ ಅಥವಾ ಸ್ಟೈಲೋಸ್ಯಾಂಥಸ್ ಸ್ಕ್ಯಾಬ್ರಾ ಎಂಬ ದ್ವಿದಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇವಿನ ಬೀಜವನ್ನು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬಿತ್ತುವುದರಿಂದ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಖುದ್ದಾಗಿ ಪಸರಿಸಿ, ಭೂ ಸವಕಳಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ, ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಕಂಡುಬಂದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ತೆರನಾದ ಮೇವಿನ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ೩ ರಿಂದ ೫ ಟನ್ ಹಸಿರು ಮೇವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕೊರಕಲು ಹಾಗೂ ಕಂದಕ ಸಂರಕ್ಷಣ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಸ್ಥಳಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿದರು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ತೀರಾ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ನಾರು ಕೂಡ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಕಲ್ನಾರಿನ ಬೆಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೂಬಾಬುಲನ್ನು ಅಂತರ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ, ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ೬ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೈಕೊಂಡ ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೋಷ್ಟಕ ೪ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಕಲ್ನಾರಿನಿಂದ ನಾರು ಪಡೆದು ಮಾರುವದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ ರೂ. ೨೦೦೦ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ-೪ ಕಲ್ಲಾರಿನಿಂದ ಪಡೆದ ನಾರಿನ ತೂಕ (ಕೆಜಿ : ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ)

ಉಪಚಾರಗಳು	ನಾರಿನ ತೂಕ (ವರ್ಷಗಳ ಸರಾಸರಿ)	ಒಟ್ಟು ಆದಾಯ (ರೂ. : ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ)
ಇಡೀ ಕಲ್ಲಾರು ಬೆಳೆ	೫೩೫	೩೨೧೦
ಸೂಬಾಬುಲ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಕಲ್ಲಾರಿನ ಅಂತರ ಬೆಳೆ	೩೩೮	೨೦೬೮

ಆಧಾರ : ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಸಮನ್ವಿತ ಒಣ ಬೇಸಾಯ ಯೋಜನೆ, ವಿಜಾಪೂರ, ವಾರ್ಷಿಕ ಪ್ರಗತಿ ೧೯೮೯-೯೦.

ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ಆಳ ಚನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಜಾಗತಿಕ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ನೆರವಿನಿಂದ ಕೈಕೊಂಡ ಕಬ್ಬಾಳನಾಲಾ ಜಲಾನಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾವು ಹಾಗೂ ಗೋಡಂಬಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಬೆಳೆಗಳಿಂದ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ಭೂಮಿಯ ಪರ್ಯಾಯ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ರೈತಾಪಿ ಜನ ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ-

(೧) ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಆಧಾರ, ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರಕದೇ ಇರುವದು.

(೨) ಅಲ್ಪ ಮಳೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಬದಲಿ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು.

(೩) ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಅಭಾವಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಬದಲಿ ಭೂ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ

(೪) ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಈ ಬದಲಿ ಭೂ ಉಪಯೋಗ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವದು. ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಗಿಡಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಬೆಳೆಯುವ, ಬೆಳೆಸುವ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವದು,ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಸಿಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವದು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಹಲವಾರು ಮುಗ್ಗಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗದೇ ಉಳಿಯಲು ಕಾರಣ.